



Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4696/06
20.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, radi poništaja rešenja tuženog Vojne pošte 1084 Beograd Up-2 br. 159-12/04 od 03.08.2006. godine, u predmetu priznavanja prava na naknadu za diverzantski poluobrok, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 20.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Vojne pošte 1084 Beograd Up-2 br. 159-12/04 od 03.08.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja VP 1097 Niš Up-1 br. 16/04 (NK) od 23.06.2006. godine. Navedenim prvostepenim rešenjem odbijen je, kao neosnovan, zahtev tužioca za priznavanje prava na naknadu za diverzantski poluobrok.

Tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa i predlaže da se ono poništi. U tužbi navodi da je u VP 6592- Niš proveo na privremenom radu u III Odredu specijalne namene vreme od 18.01.2001. do 28.05.2001. godine, te da za vreme boravka u ovoj jedinici nije primio diverzantski poluobrok koji mu je po Pravilniku o ishrani u vojsci Jugoslavije pripada. Ističe da su druge starešine iz njegove jedinice primili naknadu na diverzantski poluobrok, a da je osporenim rešenjem njegova žalba odbijena, iako prvostepeni organ nije postupio po primedbama iz rešenja drugostepenog organa i presudama Vrhovnog vojnog suda kojima su više puta poništena prvostepena rešenja.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni organ rešenje Up. br. 13/04 (NK) od 23.06.2006. godine, doneo u ponovnom postupku odlučujući o zahtevu tužioca i imajući u vidu razloge iz rešenja drugostepenog organa VP 1084 Beograd Up. II br. 177-11/04 od 30.05.2005. godine, a koji se odnose na utvrđivanje odlučne činjenice da li je, između ostalih, i tužilac u spornom periodu, u kojem je bio privremeno upućen na službu u VP aa, imao organizovanu celodnevnu ishranu, jer ako iste nije bilo, pravo na novčanu naknadu za diverzantski poluobrok ima ukoliko se utvrdi da nije bio u mogućnosti da koristi diverzantski poluobrok, odnosno bonove za njega ili ih nije iskoristio bez svoje krivice. U cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja ovih odlučnih činjenica prvostepeni organ navodi da je u provedenom postupku 14.06.2006. godine izveo dokaz saslušanja svedoka BB i VV, pa nalazi da je na osnovu izvedenog dokaza nesporno utvrđena odlučna činjenica da je tužilac u spornom periodu imao organizovanu celodnevnu ishranu - tri obroka i marendu, zbog čega je odbio njegov zahtev za priznavanje prava na novčanu naknadu za diverzantski poluobrok. Pri tome se prvostepeni organ poziva na čl. 8. st. 1. tač. 3. Pravilnika o ishrani u vojsci Srbije i Crne Gore u miru ("Sl. vojni list" br. 05/96 ... 13/03) kojim je propisano da poluobroci iz čl. 7 istog Pravilnika pripadaju profesionalnim pripadnicima vojske, rezervnim oficirima i rezervnim podoficirima iz sastava specijalnih jedinica vojske u dane kada izvršavaju program specijalističke obuke ili izvršavaju druge namenske zadatke, a nemaju organizovanu celodnevnu ishranu. Odlučujući o postupku po žalbi tuženi organ je našao da je postupak koji je prethodio donošenju osporenog rešenja pravilno sproveden i da je doneto rešenje koje je u svemu pravilno i na zakonu zasnovano, iz kojih razloga je žalbu tužioca odbio kao neosnovanu.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, osnovano se osporava zakonitost rešenja tuženog organa. Ovo sa razloga što, prema stanju u spisima predmeta, obrazloženju osporenog i prvostepenog rešenja, u sprovedenom postupku učinjene su bitne povrede pravila postupka koje su od uticaja na pravilnost i zakonitost rešenja ove upravne stvari, pri čemu činjenično stanje u postupku nije pravilno i potpuno utvrđeno. Izvedeni dokaz saslušanjem svedoka za koji tuženi organ nalazi da je dovoljan za nesporno utvrđivanje odlučnih činjenica na kojima je zasnovao rešenje, po oceni suda, nije izveden na način propisan odredbama čl. 163. do 171. Zakona o opštem upravnom postupku. U konkretnom slučaju u spisima nema dokaza da je tužiocu omogućeno učešće prilikom izvođenja ovog dokaza, niti mu je omogućeno da postavi pitanje svedocima, a nema dokaza da je organ, pre donošenja rešenja, dao mogućnost tužiocu da se izjasni o činjenicama i okolnostima na kojima je zasnovano rešenje. Ovo tim pre što tužilac u podnetoj tužbi osporava činjenicu da je imao obezbeđenu ishranu za period za koji je bio u Odeljenju specijalne treće jedinice Vojne pošte aa. Stoga sud nalazi da je za pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja izvođenja pravilnog postupka o bitnoj činjenici da li je tužiocu u vremenskom

utvrđivanje činjeničnog stanja, izvođenje pravilnog zaključka o bitnoj činjenici da li je tužiocu u vremenskom periodu u kome je bio privremeno upućen na službu u Vojnu poštu aa, bila organizovana celodnevna ishrana i da li je on s obzirom na posledice, bio u mogućnosti da tu i takvu ishranu svakodnevno koristi, bilo neophodno omogućiti tužiocu da se izjasni o svim relevantnim činjenicama i okolnostima i postavlja pitanje svedocima, eventualno predloži izvođenje i drugih dokaza u postupku u cilju zaštite svojih prava i interesa.

S obzirom na učinjene bitne povrede postupka sud nije u mogućnosti da zakonitost osporenog rešenja oceni u materijalno pravnom smislu, pa je u ponovnom postupku tuženi organ dužan da otkloni povrede postupka na koje mu je ukazano ovom presudom, tako što će tužiocu dati mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima koje su od značaja za donošenje rešenja, utvrdi odlučne činjenice, te nakon toga pravilno primenom materijalnog prava donese novo na zakonu zasnovano rešenje, pri čemu je vezan pravim shvatanjem i primedbama suda u pogledu postupka u smislu čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu čl. 41. st. 2. u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 20.12.2007. godine, U. 4696/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS